

Punguța cu doi bani de Ion Creangă

A fost odată o babă și un moșneag. Baba avea o găină și moșneagul un cocoș.

Găina babei se oua de câte două ori pe zi și . . .

... baba mânca o mulțime de ouă, dar moșneagului nu-i dădea nici unul.

Intr-o zi, moșneagul i-a zis:

- ia dă-mi și mie niște ouă, ca să-mi astâmpăr foamea.
- Dacă vrei ouă, bate-ți și tu cocoșul, i-a răspuns baba cea zgârcită.

Moșneagul se luă după gura babei și, de ciudă, prinse cocoșul și-i dădu o bătaie bună, zicând: - Na! ori te ouă, ori du-te de la casa mea!

Cocoșul fugi de acasă și, cum mergea el, găsi o punguță cu doi bani și cu ea în clonț se întoarse înapoi spre casa moșneagului.

Pe drum întâlni o trăsură boierească; de cum îl zări, boierul porunci vizitiului să vadă ce are cocoșul în plisc.

Vizitiul luă pungața din pliscul cocoșului, i-o dădu boierului și porni cu trăsura înainte.

Cocoșul însă nu se lăsă cu una cu două; se luă după trăsură, strigând : - Cucurigu, boieri mari! Dați punguța cu doi bani !

Boierul, înciudat, porunci vizitiului să arunce cocoșul în fântâna de la marginea drumului.

Văzându-se în această mare primejdie, cocoșul începu a înghiți la apă până când fântâna secă.

leșind din fântână, se luă din nou după trăsură, strigând: – Cucurigu, boieri mari!
Dați punga cu doi bani!

Boierul mâniat, cum ajunsese acasă, porunci unei babe rea la inimă să azvârle cocoșul într-un cuptor încins.

Baba prinse cocoșul și-l duse la cuptorul plin de jăratec.

Cum văzu și această mare nedreptate, cocoșul începu a vărsa apa înghițită în fântână, până ce cuptorul se răcori.

Apoi, ieșind teafăr din cuptor, dădu fuga la fereastra boierului și strigă :
- Cucurigu, boieri mari ! Dați punguța cu doi bani !

Na ! că mi-am găsit beleaua cu dihania asta de cocoș ! zise boierul și porunci să-l zvârle în cireadă, poate vr-un buhai înfuriat l-o lua în coarne și i-o veni de hac !

Să-l fi văzut atunci pe cocoș cum înghițea la boi, la vaci și la viței de-a prăpădit toată cireada și și-a făcut un pântec mare, mare, cât un munte.

întinse apoi aripile în dreptul soarelui, de întunecă de tot casa boierului și iarăși începu să ceară punguța cu doi bani.

Când mai văzu și isprava asta, boierul se îngălbeni de ciudă și-l zvârli pe cocoș în cămara în care ținea galbenii ... doar i-o sta unul în gât.

Atunci cocoșul începu să înghită cu lăcomie la galbeni.

leșind din cămară ceru iar punguța. Văzând că n-are ce-i mai face, boierul îi zvîrli punguța cu cei doi bani.

Mulțumit, cocoșul luă punguța în cioc în și se duse la treaba lui.

Orășaniile din ograda boierească, văzând atâta voinicie, se luară toate după dânsul.

In drum spre casă, cocoșul mergea țăntoș, iar păsările se țineau după el de ți se părea că-i la nuntă, nu altceva.

Ajuns acasă la moșneag, își strigă stăpânul să-i aștearnă un țol.

Se așeză pe el, scutură puternic din aripi și, de îndată, ograda moșneagului se umple de cirezi de vite,...

... iar pe țol, o movilă de galbeni strălucea la soare, de-ți lua ochii!

Baba mai-mai să moară de ciudă.

– Moșnege, zise ea, dă-mi și mie niște galbeni.

– Ba pune-ți pofta în cui. Când ți-am cerut ouă, ce mi-ai răspuns?

Atunci baba prinse găina și o luă la bătaie, de-ți venea să-i plângi de milă.

Cum scăpă din mâinile babei, găina fugi pe drum și, găsind o mărgică, o înghite.

Apoi se întoarse repede la babă și se duse drept la cuibar.

După un ceas - două de ședere, găina, foarte mândră de ispravă, ouă mărgica.

Când văzu baba că găina și-a bătut joc de dânsa,...

...o prinse și o bătu până o omorî în bătaie. Și așa, baba cea zgârcită și fără suflet a rămas săracă lipită pământului.

iar moșneagul a trăit în pace până la adânci bătrâneți, alături de cocoșul lui cel isteț.

SFÎRȘIT Reeditare 1979